

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 5. Obstinatio quibus motivis vitandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

provocati, Threnis ab errore revocati. Non in triumphis, non in excidiis Judæorum secuta correctio est: qui divinæ indulgentiæ muneribus provocati levare mentem, corpus attollere, terrena deferere, cœlestia quærere debuerunt; & injuriis captivitatis attriti deslere peccatum; quod culpa esset author injuriæ. l. 6. in Luc. hic. Annuntiamus vobis regni cœlestis gaudium, & minimè corda vestra motu quodam alacritatis exultant: prædicamus triste judicium; & sensus vestri ad poenitentiam in lacrymas non prorumpunt. S. Ambros. l. 80.

§. V.

Obstinatio quibus motivis vitanda.

Scripta erant in eo lamentationes, & carmen, & v. e. Ezech. 2. 9. Propter triplicem statum justorum, poenitentiam reproborum, scripta erant in libro, qui Ezechiel datus est, carmen, lamentationes, & v. e. carmen laudantium, lamentationes confitentium; & illorum, qui poenitentiam respuunt; quos expectat æternæ damnationis supplicium. Blesens. lib. de conf. sacram.

Dies iræ super civitates munitas. Sophon. 1. 15. 16. Quod scelus est, portas occludere, & propugnaculis se tueri? S. Gregor. p. 3. palt. c. 13. quid per civitates munitas exprimitur, nisi suspectæ mentes, & fallaci semper defensione circumdatæ; quæ veritatis ad se jacula, non admittunt. Oliva t. 1. conc. 14.

Sicut fulgur exit ab Oriente. Matth. 24. 27. Merito Judicis supremi adventus fulguri comparatur? ut enim fulgureo igne non tam perduntur mollia, sed magis dura, & resistentia: sic in judicis adventu majori afficietur plagâ, qui durior, & obstinacior, in peccatis fuerit. Bæza t. 3. l. 15. c. 12. hic.

Petra scisse sunt. Matth. 27. 51. Saxa scissâ loquuntur, & suo modò provocant dura corda hominum, ut scindantur; & recogitent eum, qui talem pro omnibus sustinuit passionem. Sim. Cals. l. 13. hic. Terra mota est, & lapides scissi: ut denotetur, quod lapidem hominum corda per ejus Passionem deberent scindi: & quod iste Mundus, debet ad bonum Passionis Jesu morientis virtute moveri. S. Bernardinus t. 2. l. 56.

Ex vobis unus diabolus est. Joan. 6. 71. Diabolus Angelus irreversibilis est; homo diabolus obstinatus. Et cum homo usq; ad finem per liberum arbitrium mutabilis maneat, diabolus à Christo non vocaretur; nisi ab ipso in malo proposito immutabilis præsciretur. Sim. Cals. l. 8. c. 31.

Parcite: obsecro fratres, parcite animabus vestris parcite sanguini, qui pro vobis effusus est. Horrendum cavete periculum; ignem, qui paratus est, declinate. S. Bernardus f. de Conversione ad Clericos.

Nullus lapis est ita durus, nullum ferrum, non quodcunque metallum; sicut ille homo, qui, dum Patrem piissimum conspici sanguine cruentatum; & compassionem non scindi-

Polyantha Sacra. Tom. II.

tur, nec ullâ pietate movetur. S. Bonavent. l. 56.

Non sumus Angeli, possumus & peccare; & subiacemus poenaltatibus, & in valle miseriæ habitamus. Non sumus dæmones: possumus enim creata corrigere, & poenitentiam agere pro erratis. Ab illis Angeli sunt liberi; in istis sunt dæmones obstinati. Nos, qui inter eos mediis positi sumus; nec liberi, ut Angeli; nec, ut dæmones, obstinati. Sim. Cals. l. 1. c. 20.

Multi volunt misericordiam, retinendo peccati miseriam: & orant misereri; sed nolunt emendari. Superbia maxima est, petere misericordiam, & in vitiis velle manere. Id. ib. c. 26.

§. VI.

Obstinatio quibus mediis molliatur.

Qui dat nivem sicut lanam &c. Pl. 147. 16. Videmus nivem, nebulam, crystallum; bonum est, ut ille spiraret, & solvat. Si enim ille non spiraverit, si non ipse duritiem glaciæ hujus dissolverit; ante faciem frigiditatis ejus &c. Cujus? Dei. Unde est ejus frigus? ecce deserit peccatorem, ecce non vocat; ecce non aperit sensum, ecce non infundit gratiam; S. August. in Pl. 147.

Neque tu times Deum &c. Luc. 23. 40. Vide utrumque gratiam ejus (Christi) effulgescens: creaturam concussit, petras dissipavit; animam latronis petrâ duriores, cerâ molliorem effecit. S. Chrys. hom. in Crucem.

Oculi ejus tanquam flamma ignis. Apoc. 1. 14. S. Antonius Pad. in fragmento sup. Apoc. hic: id est, respectus gratiæ Christi, tanquam ignis glaciem, id est, cor peccatoris congelatum, dissolvens. Luc. 22. 61. *Respexit Dominus Petrum*; oculis scilicet misericordiæ, & *flevit amare*: quia dissoluta fuit glaciæ cordis ejus in lacrymas compunctionis. Sylveira hic.

Tanta est vis Sacramentorum eorum, quæ diebus istis recoluntur; ut possint etiam ipsa lapidea scindere corda; & pectus omne, licet ferreum, emollire sufficiant. Deniq; videbimus usq; hodie, ad Passionem Christi, non solum cœlestia compati; sed terram moveri, & petras scindi & in confessione peccatorum aperiri monumenta. S. Bernardus f. in Coena D. de Sac. Altaris.

Nullum cor tam lapideum, tam durum, vel obstinatum; quod Dominus statim, cum voluerit, ad veram poenitentiam emollire non possit. Richard. à S. Viçt. tr. de potest. lign. atque solv. c. 3.

Miscellanea.

Deus indurat corda, non impartiendo malitiam; sed non impartiendo misericordiam. S. August. ep. 103.

Obdurare per justitiam dicitur Deus; quando cor reprobi per gratiam non emollit. At homo dicitur tunc obdurare cor suum, quando resistit inspirationibus. & vocibus Dei. S. Gregor. mor. l. 11. c. 5.

Obdurare dicitur Deus hominem, non ejus faciendo duritiem; sed non auferendo eam, quam sibi ipse nutrit. S. Isidorus l. 2. c. 5. sentent.

Quid cor durum? ipsum est, quod nec compunctione scinditur, nec pietate molliatur, nec movetur precibus, minis non cadit, flagellis dura-

D d

duratur. Ingratum ad beneficia est, ad confilia infidum, ad iudicia sævum; inverecundum ad turpia, impavidum ad pericula, in humanum ad humana, temerarium ad divina; præteritorum obliviscens, præsentium negligens, futura non prævidens. Et ut in brevi cuncta horribilis mali mala complectar; ipsum est, quod nec Deum timet, nec hominem reveretur.

S. Bernardus l. 1. de consid. ad Eugenium c. 2.

Quatuor sunt hominum genera pertinaciter obliuati: scilicet tyrannus in retentione domini, hæreticus in pravitate fidei, alsuetus verbis improperi; & possessor alienæ rei. S. Thom. Aqu. opusc. 37. c. 4. Vide plura. Peccator. Consuetudo.

TITULUS IV. OCCASIO.

§. 1.

Bona non negligenda.

Ex Veteri.

EO tempore ierat Laban ad tondendas oves - noluitq. Jacob consiteri fecero suo, quod fugeret. Gen. 31. 20. Nactus est Jacob magis opportunum tempus ad fugam: locus enim ille, in quo Laban occupatus erat in tonsione ovium, remote distabat. Dionys. Carth. apud Sylveira in Matth. 18. c. 13. q. 3.

Festinauit populus, & transit. Jos. 4. 10. Cum flumen apertum viderent, & occasionem ad trajiciendum; mox eam arripuerunt. Diez D. 23. Pent. conc. 1. Exsiccatus erat Jordanis alveus, commodaque in terram promissionis transeundi dabatur occasio. Itaque festinauit &c. Multæ nobis dantur in coelum promissum transeundi occasiones: festinemus, & transeamus. Barradius D. 20. t. 2. l. 4. c. 14.

Elegit sibi quinque limpidissimos lapides. 1. Reg. 17. 40. Abul. q. 29. hic: accepit lapides, priusquam iret ad bellum: quia forte postea, quando pugnaret, non reperiret lapides in loco, & interim posset eum percutere hostis: vel forte non inveniret lapides convenientes sibi in loco: egebat enim durissimis. Didacus Niss. D. Sept.

In die bona venimus: quodcumq. invenit manus tua, da servis tuis, & filio tuo David. 1. Reg. 25. 8. Abul. hic: voluit petere tunc, & non alias: ed quod crederet, eum nunc magis esse dispositum ad dandum, quam alias: quia in illa die tondabantur greges, fiebat lætitia magna, & convivia; & cum hinc sine homines hilariiores, esset magis dispositus ad dandum. Did. Niss. l. 4. c. 8. Vit. Abr.

Ex Novo.

Ecce leprosus veniens adorabat eum. Matth. 8. 2. S. Chrysost. quasi festinus occurrit ei. Abul. leprosus quasi ex quodam impetu, & cum quadam præparatione, veniebat ad Christum: quia timebat, ne intraret urbem, antequam curaret eum: & si introisset semel in illam, non licebat leproso illuc introire ad petendam curationem: ideo mansit paratus in loco suo, per quem Christus descensurus erat, ut

occurreret ei. Age tu in negotio animæ, quod ille circa corpus mortale. Did. Niss. D. Sept. §. 2.

Et ecce mulier Chanaanæ clamavit dicens ei: miserere mei &c. Matth. 15. 22. Non dimisit illum ulterius transire, quousque assecuta fuit omnia, quæ desiderabat. Stella in Luc. 7.

Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedæi. Matt. 20. 20. Advertendum, matrem filiorum Zebedæi accedere ad petendum, cum de Passione Christi sermo habitus esset, cum thesauri sanguinis Christi aperiuntur. Quando tu memoraris Passionis Christi, illamque recogitas, & Patri proponis; tunc pete, quidquid voles. Ut petas à rege beneficia, expectas temporis opportunitatem, cum lætus est. Lætitia Christo Passio; mira dat in Passione beneficia. Osorius f. 4. D. 2. Quadrag.

Quid molesti estis huic mulieri? Matth. 26. 10. Cur Christus reprehensit Discipulis, Mariam laudat? 13. ex verbis Christi: quia usque occasione, Christo in propria persona beneficiendi. Sylveira hic q. 11.

Venit hora. Marci 14. 41. quasi dicat Apostolis: non illam prætereamus. Heu quam multi horam divinis actionibus aptam prætereunt; & eos incautos apta hora pertransit; & in omni vita ipsorum non revocaverunt præteritum; nec illud bonum, quod se ad agendum præbebat in hora dimissum. Affuit hora exercendæ humilitatis, & absque humilitate transire permiserunt: affuit hora, quæ parabatur fluvius lacrymarum, peccata delentium; & absque lacrymis, imò steriliter, illa hora defluxit; nec reinvenirent similem actionem. Præstat aliquando hora orandi facilitatem; & mora horam deduxit in horam; & illa in aliam: & sic per incuriam tempora multa vacua deflexerunt. Non ergo prætereamus horam nostram, quia nescimus horam divinam: hora nostra est actionis; dijudicationis est hora divina. Sim. Casl. l. 13. c. 7. hic.

Et hæc ipsa hora superveniens. Luc. 2. 38. Supervenit hora, quæ Christus advenit, cum quo in templo convenit. Supervenit anus ista, debita hora; quoniam ante illam venisset in cassum, quia scriptum est: *vanum est vobis ante lucem surgere.* Vanum porro cunctis viventibus factum erat, ante lucem, quæ Christus est, boni aliquid peregrisse: post venisse, protinus ignavia adscriberetur. Cæpit hora,